

Ζητείς νὰ μάθης τὴν ἀξιοδίκαιον μου κατάστασιν! ἢ ἀνάγκη ὅμως νὰ σοὶ κρύψω τι· δὲν δύναμαι νὰ σοὶ ἀποκαλύψω τόσας βρασάνους. . . Θέλεις νὰ σοὶ εἶπω οὐ δὲν ἔχω πλέον τίποτε; ὅτι ἐπώλησα τὰ φορέματά μου; ὅτι ἐνεχυρίασα τὸ ὄρολόγιόν μου, τὰ βιβλία μου καὶ τὰ χειρουργικά μου ἐργαλεία; . . . ὅτι χρεωστώ εἰς τὸν ξενόδοχον μου, τέλος ὅτι δὲν ἤξιώσω πῶς θέλω συντηρηθῆ τὴν προσεχῆ ἐβδομάδα; 'Ὁ! ὄχι, φίλτατη Σάρα, μὴ ζητήσῃς τοιαῦτα ἀπόκρυφα. . . ἀδυνατῶ νὰ σοὶ τὰ ἀποκαλύψω. . . Ἄλλὰ τὸ χεῖριστον πάντων εἶναι ὅτι δὲν ἔχω φόρεμα καθαρὸν. . . Ὑπομονή! Μία δεκαπενθημερίς πλείστας δύναται νὰ ἐπιφέρει μεταβολάς!

Θεὲ μου! ἐν σοὶ μόνον ἐλπίζω. . . Τὰ δεινά μου πᾶσανται. . . ἢ μ' ἐγκαταλείψης ἄρα γε ἐν τῇ δυστυχίᾳ μου; 'Ὁ! ὄχι βεβαίως, διότι σὺ εἶσαι Σωτὴρ μου. . .

'Ὁ Κράβ ἀπευθύνθη ἀλληλοδιαδόχως εἰς διάφορα ὑψηλά πρόσωπα. Ἐν ἐκάστῃ δ'ἐπιστολῇ ἐτόκλειε ἐμμετρον ποιημάτων ἐκ τῶν ἔργων του, ἐλπίζων δι' αὐτὸ τοῦ μέσου νὰ καταστῆ γνωστὸς καὶ νὰ λαβῇ βοήθειάν τινα χρηματικὴν Ἄλλ' ὁ δυστυχὴς. . . ἦτο ἀπῆμος, καὶ οὐδεὶς ἔβλεπε τὴν ἐλαχίστην προσοχὴν! τὰ δὲ ἀποτελέσματα τῶν ἐπιστολῶν του ἦσαν ἡ σιωπὴ ἢ ἀρνησις περιφρονητικὴ. . . Εὐτυχὴς ἐμπνευσίς τὸν παρεκίνησε τέλος νὰ κρούσῃ τὴν θύραν τοῦ περιπόδου Βούρκ, καὶ ἦδη οἱ κατανοκτικοὶ κλαυθμοὶ του δὲν ἀποκλήθησαν ὑπὸ τῆς εὐγενοῦς καρδίας. Ἡ ἐπιστολὴ ἦν τῷ ἀπευθύνε ἐπαιροῦτο διὰ τῶν ἀκολούθων φράσεων.

«Οἱ ἄνθρωποι μεταξὺ τῶν ὁμοίων ζῶ ἐκπλήττονται ἐν ταυτῷ καὶ λυποῦνται θλέποντες με εἰς τὴν ἐσχάτην ταύτην ἔνδειαν, ἐστερημένον ὑποστηρίγματος καὶ προσασίας. Πρὸ δέκα ἡμερῶν ἠ'αγακίσθη νὰ ὑπογράψω συναλλαγματικὴν ἐπὶ τοῦ ἡμίσεος τοῦ ποσοῦ ὅπερ ὀφείλω, διὰ νὰ μὴ ὑποστῶ προσωπικὴν κράτησιν. Ἐγρηψα πάραυτα εἰς τοὺς φίλους μου ζητῶν παρ' αὐτῶν συνδρομὴν, ἀλλ' ὅλοι εἶναι ἐπίσης πτωχοὶ ὡς ἐγώ. Χθὲς ἔκαμα χρῆσιν θλίω τῶν δυνατῶν καὶ ἐντυχῶν μένων διὰ νὰ προμηθευθῶ χρήματα, ἀλλὰ κατὰ πάντα ἀπέτυχον. Διὰ πολλῶν παρακλήσεων ἀπήλαυσα παρὰ τοῦ δανειστοῦ μου ὀκτὼ ἡμερῶν ἀναβολὴν τῆς ἀποτίσεως· ἀλλὰ μετὰ τὴν προθεσμίαν ταύτην οὐδεμίαν χάρις, ἢ φυλακὴν με περιμένει.

« Συγχωρήσατέ μοι, Κύριε, τὴν ὁποίαν δίδω εἰς ὑμᾶς ἐνόχλησιν διὰ τῶν λεπτομερειῶν τούτων· ἀπευθύνομαι πρὸς ὑμᾶς ὡς πρὸς ἄνθρωπον συμπαθητικόν, ἢ μᾶλλον, ἐπιτρέψατέ μοι νὰ εἶπω, πρὸς μέγαν ἄνδρα· οὐδὲν ἄλλο ἐπὶ τῆς γεναιότητος ὑμῶν ἔχω δικαίωμα ἢ τὴν δυστυχίαν.

«Θέλετε δείγματα τῆς ἀληθείας τῶν λόγων μου; εἶμαι ἑτοιμος, κύριε, νὰ σᾶς δώσω. Πολλάκις αὐτὸς ἑμαυτὸν ἠπάτησα, ἀλλ' οὐδέποτε ἠπάτησα ἄλλον· εἴθε ἢ ἀναφορά μου νὰ κινήσῃ ὑμᾶς εἰς οἰκτον! Γινώσκω κάλλιστα ὅτι τὰ ἐν τῷ κόσμῳ, διὰ τοῦ πλοῦτος καὶ τοῦ βαθμοῦ, ὑψηλὴν κατέχοντα θέτιν πρόσωπα ἐνοχλοῦνται αἰετοῦ ὑπὸ ἀναφορῶν ὀχληρῶν, καὶ ὡς ἐκ τούτου ἀνοργάζονται ἢ ἀπαντῶσι συνήθως ἀρνητικῶς· διὸ ὀλίγην ἔχω ἐλπίδα εὐμενε-

στερας τῶν ἄλλων ὑποδοχῆς. Ἄλλ' ἂν μοι ἀρνησθε, κύριε, τὴν ἀρρώγην σας, χορηγήσατέ μοι τοῦλάχιστον τὴν εὐνοίαν σας, καὶ εἰπέτε μοι ὅτι ἡ ἀπότης μου οὐδὲν ὡς ἦν ὀχλήσα.

«Ὁ Κύριος Βούρκ τῷ ἔδωκε πέντε λίρας· ἀλλὰ τὸ ποσὸν τοῦτο δὲν ἐβράδυνε νὰ ἐξανηλεθῇ. Τὰ χεῖρη ἤρξαντο ἐκ νέου, καὶ ἀπεράσιε ν' ἀποτανθῇ πρὸς τὸν Κ. Δυβλέην Νώρθ, πρὸς τὸν ὁποῖον ὁ πατήρ του εἶχεν ἀποδώσει δούλευσιν τινα ἐπὶ τῶν ἐκλογῶν. Ὁ Κ. Δυβλέης ἦτο ἀνὴρ εὐαίεθος καὶ γενναῖος, καὶ ἱκανὸς νὰ κρίνῃ περὶ τοῦ πνεύματος τοῦ Κράβ. Ὅθεν τὸν ἐνεθάρρυνε, τὸν ἐσυμβούλευσε νὰ ὑπάγῃ εἰς Λονδίον, καὶ τῷ ἔδωκεν ἐπὶ τούτῳ δέκα λίρας. Ὁ νεανίας, ἴδων ἑαυτὸν κάτοχον 125 φράγκων, ἐνόμισεν ὅτι ἐπλούτησεν ἤδη διὰ παντός, καὶ ἐπεβίβασθη ἐντὸς πλοίου ἐμπορικῶ. Ἀποβιθασθεὶς εἰς τὸν πύργον Βόρφ, δὲν κατεῖχεν ἐντὸς τοῦ βαλκαντίου του πλέον τῶν ἐβδομήκοντα πέντε φράγκων, δαπανηθέντων τῶν λοιπῶν κατὰ τὴν ἔδοιπορίαν. Αὐτόθι ἀνέμενε τὸν νεανίαν παρηγορία ἦτις τῷ ἀπέδωκεν ὄλην αὐτοῦ τὴν δραστηριότητα. Δευτέρᾳ ἐπιστολῇ τῆς Σάρας τῷ ἐνεχειρίσθη. Ἐν ταύτῃ ἡ νεανία ἔγραψε τὰ ἀκόλουθα.

«Φίλτατέ μοι Γεώργιε, ἔμαθον τὰς δεινοπαθείας καὶ συμφορὰς σου· τὰς συμμερίζομαι ἀπῶσας, καὶ δὲν ἀπελπίζομαι παντελῶς. Τὸς ἐλπίδας μου ὅλας ἐναπέθεσα εἰς τὸν Θεόν, καὶ ἀναμένω μετ' ἐνθέρμου πίστεως τὸ τέλεμα τῶν δυστυχῶν αἰτινες τυχόν σοι ἐναπολείπονται εἰσέτι.»

Περὶ τὰ τέλη τῆς ἐπιστολῆς τῷ εἰσῆταινε νὰ ἐπισκερθῆ ἔμπορον τινα ἐριούχων εἰς Cornhill· ἡ γυνὴ τοῦ ἐμποροῦ τούτου, ἦτις ὑπῆρξε φίλη στενή τῆς μητρὸς τῆς Σάρας, ὑπεδέχθη κάλλιστα τὸν Γεώργιον. Ὁ σύζυγός τῆς τῷ ἔδωκεν ὠφελίμους συμβουλὰς, τῷ ἐχορήγησε χρηματικὴν βοήθειαν, καὶ τῷ παρεχώρησε μάλιστα καὶ κατάλυμα εἰς τὴν οἰκίαν του. Ὁ Κράβ ὅμως εὐχαριστήσας αὐτὸν διὰ τὴν καλοκάγαθίαν του, δὲν παρτέθη μὲν τὴν προσφορὰν, τῷ ὑποσχέθη ὅμως νὰ γευματίσῃ μετ' αὐτοῦ καὶ τῆς οἰκογενείας του κατὰ κυριακὴν. Ἐνοίκιασε διὰ κατάλυμα ἀνώγειον τι δωμάτιον ἐντὸς οἰκίας κουρέως, ἤρξατο αὐτόθι νὰ γράφῃ μετὰ πολλοῦ ζήλου, καὶ τέλος εὔρε, μετὰ πολλὰς προσπάθειας, βιβλιοπώλην τινα ὅστις συνεκατένευσε ἀνὰ τῷ δημοτεῦστῳ τὸ ποίημα Ὁ Ὑποψήγιος (Candidat) Ὁ βιβλιοπώλης αὐτὸς, ὁνόματι Παῖνος, ἐξέπλάγη ἰδὼν τὴν μεγάλην ἐπιτυχίαν τοῦ βιβλιαρίου· ἐζήτησε παρὰ τοῦ συγγραφέως καὶ δεύτερον ἔργον, ὑποσχέθεις αὐτῷ ἤδη καὶ ἀμοιβήν. Ἄλλὰ φεῦ! ὁ Παῖνος ἐπτώχευσε πρὶν παραίωσθαι τὴν ἐκτύπωσιν τοῦ ποιήματος Τὸ Χωρίον· διὸ ἐστερηθῆ ὁ δυστυχὴς Κράβ καὶ τῆς μικρᾶς ταύτης παραμυθίας.

Ὁ Κ. Βούρκ ἔδραμε πάλιν εἰς βοήθειαν τοῦ ποιητοῦ· τῷ παρέσχε κατάλυμα ἐν τῷ οἴκῳ του εἰς Beaconsfield, καὶ τῷ ἐχορήγησε τὰ ἀναγκαῖα νεφάλαια εἰς οὐστάσιν βιβλιοθήκης ὑπὸ τὸ ὄνομα Βιβλιοθήκη τοῦ Χωρίου. Ἀμὰ ἡ ἐπιτυχία ἐδικαίωσε τὴν ἰδέαν τοῦ συγγραμματος τούτου, περιόδοι συγγραφαίς ἔλαβον μέρος ὡς συνεργάται καὶ συνίδεσαν στενωπάτην φιλίαν μετὰ τοῦ νέου συγγραφέως. Μεταξὺ τῶν ἄλλων ἦτο